आत्मपंचमं आत्मापंचमोयस्यतं मंत्रिचतुष्टयसहितंतमितियावत् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शालान् शालवृक्षान् ॥ ८ ॥ यावद्धतानिपतंति निपतिष्यंतीत्यर्थः ॥ ९ तेषामित्यनादरेषष्ठी तानन्योन्यंसंभाषमाणाननादृत्य रामस्यभगवतः परमदयालुत्वभावनयातेषामनादरः ॥ खस्थएवव्यतिष्ठतेतितिष्ठतेर्द्विःप्रयोगोनिर्भयत्वेनावस्थानसूचनाय ॥१०॥ महाप्राज्ञः सर्वदोषाकररावणत्यागात् ॥ निर्दुष्टसर्वगुणाकररामाश्रयणाच्चमहाप्राज्ञत्वं ॥ अतएव महान्महता स्वरेण सर्वलोकशरण्यस्यार्तरवश्रवणायस्वरमहत्त्वं ॥ धी

तमात्मपंचमंदृष्ट्वासुग्रीवोवानराधिपः ॥ वानरैःसहदुर्धर्षश्चिंतयामासबुद्धिमान् ॥ ५ ॥ चिंतयित्वामुहूर्तंतुवानरांस्तानुवाचह ॥ हनुमत्प्रमुखान्सर्वानिदंवचनमुत्तमं ॥ ६ ॥ एषसर्वायुधोपेतश्चतुर्भिःसहराक्षसैः ॥ राक्षसोऽभ्येतिपश्यध्वमस्मान्हंतुंनसंशयः ॥ ७ ॥ सुग्रीवस्यवचःश्रुत्वासर्वेतेवानरोत्तमाः ॥ शालानुद्यम्यशैलांश्चइदंवचनमब्रुवन् ॥ ८ ॥ शीघ्रंव्यादिशनोराजन्वधायैषांदुरात्मनां ॥ निपतंतिहतायावद्वरण्यामल्पचेतनाः ॥ ९ ॥ तेषांसंभाषमाणानामन्योन्यंसविभीषणः ॥ उत्तरंतीरमासाद्यखस्थएवंव्यतिष्ठत ॥ १० ॥ सउवाचमहाप्राज्ञःस्वरेणमहतामहान् ॥ सुग्रीवंतांश्चसंप्रेक्ष्यखस्थएवविभीषणः ॥ ११ ॥ रावणोनामदुर्वृत्तोराक्षसोराक्षसेश्वरः ॥ तस्याहमनुजोभ्राताविभीषणइतिश्रुतः ॥ १२ ॥ तेनसीताजनस्थानाद्धृताहत्वाजटायुषं ॥ रुद्धाचविवशादीनाराक्षसीभिःसुरक्षिता ॥ १३ ॥

रगंभीरत्वंवास्वरेमहत्त्वं तेननिर्भयत्वप्रकाशः ॥ ११ ॥ रावणोनामेत्यादिना स्वस्यरामानुकूल्यतत्प्रातिकूल्यराहित्यादिरूपशरणागत्यंगबोधनं ॥ आनुकूल्यस्यसंकल्पःप्रातिकूल्यस्यवर्जनं ॥ रक्षिष्यतीतिविश्वासोगोप्तृत्ववरणंतथा ॥ आत्मनिक्षेपकार्पण्येषड्विधाशरणागतिरित्युक्तेरावणत्वेनसर्वलोकपीडकत्वं दुर्वृत्तत्वेनाकृत्यकर्तृकत्वं राक्षसत्वेनजातिक्रौर्यं राक्षसेश्वरइत्यनेनभृत्यक्रौर्यं तद्भर्तृत्वेनस्वस्यापिदोषवत्त्वकथनाद्गर्वहानिरूपकार्पण्यमुक्तं ॥ १२ ॥ दुर्वृत्तत्वमेवाह ॥ तेनेति ॥ राक्षसीभिःसुरक्षितेत्यनेनसीतापातिव्रत्याहानिःसूचिता तद्धानौहि ताभीरक्षणानुपयोगइतिभावः ॥ १३ ॥